

3

โมเดลเชิงเส้นและการประมาณค่า

การประมาณค่าอิทธิพลต่างๆจากโมเดลเชิงเส้น เป็นขั้นตอนหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับการประเมินพันธุกรรมสัตว์ ปัจจุบันมีวิธีการทางสถิติที่ใช้ในการประมาณอิทธิพลเหล่านี้อยู่หลายแบบ และแม้ว่าจะมีโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ช่วยในการวิเคราะห์ค่าเหล่านี้อยู่บ้างแล้วก็ตาม แต่นักปรับปรุงพันธุ์ควรทำความเข้าใจถึงหลักการ คุณสมบัติ และข้อจำกัดของตัวประมาณที่ได้มาด้วยวิธีการต่างๆ ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจและสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง เนื่องจากในทางปรับปรุงพันธุ์สัตว์นิยมใช้โมเดลผสม (mixed model) จึงมีการประมาณค่าอิทธิพลหลัก 2 แบบ ได้แก่การประมาณอิทธิพลคงที่ (fixed effects) และอิทธิพลสุ่ม (random effects) ซึ่งจะมีความเกี่ยวข้องกับการประมาณค่าการผสมพันธุ์ (breeding value) และในการประมาณขั้นสูงต่อไป

เนื้อหาสังเขป

โมเดลเชิงเส้น โมเดลแบบบวกสะสมและสมการถดถอย :: การสร้างโมเดลเชิงเส้นทั่วไป :: การหาคำตอบของระบบสมการ :: การประมาณค่าด้วยวิธี Ordinary Least Squares (OLS), Generalized Least Squares (GLS), Maximum Likelihood (ML) และ Best Linear Unbiased Estimation (BLUE)

I. โมเดลเชิงเส้น โมเดลบวกสะสม และสมการถดถอย

- Linear model
- Additive model
- Regression

ในทางปรับปรุงพันธุ์สัตว์นั้น เรานิยมแสดงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการผลิต (production traits) หรือค่าสังเกต (observations) กับอิทธิพลที่มีต่อค่าสังเกตนั้นในรูปของผลบวกของอิทธิพลต่างๆ เช่น หากกำหนดให้การให้นมของโคนมขึ้นกับอิทธิพลเนื่องจากพ่อพันธุ์ (s) และฝูงการจัดการ (h) เราจะได้โมเดลเป็น $y_{ijk} = \mu + s_i + h_j + \varepsilon_{ijk}$ เมื่อ μ เป็น overall mean, ε_{ijk} เป็นความคลาดเคลื่อน, y_{ijk} เป็นปริมาณน้ำนมที่วัดได้จากสัตว์ตัวที่ k ซึ่งเกิดจากพ่อพันธุ์ i และอยู่ในฝูงที่ j ในทางสถิติสามารถเรียกรูปสมการที่มีค่าอิทธิพลต่างๆ อยู่ในรูปของผลบวกลักษณะนี้ว่าโมเดลแบบบวกสะสม (additive model) ซึ่งมีความหมายเช่นเดียวกับความสัมพันธ์ทางคณิตศาสตร์ในรูปของโมเดลเชิงเส้น (linear model) ซึ่งมีรูปทั่วไปเป็น $y = a + bx$ ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าโมเดลแบบบวกสะสมและโมเดลเชิงเส้นมีรูปแบบเช่นเดียวกัน และเนื่องจากอิทธิพลที่แท้จริงของพ่อพันธุ์แต่ละตัวและอิทธิพลจากแต่ละฝูงเป็นพารามิเตอร์ที่ไม่ทราบค่า (unknown parameter) จึงต้องมีการประมาณขึ้นด้วยวิธีการทางเมทริกซ์และสถิติ ซึ่งจะได้กล่าวต่อไป

สมการถดถอย (regression) เป็นรูปหนึ่งของโมเดลเชิงเส้น โดยพบว่ารูปทั่วไปของสมการถดถอยจะมีลักษณะ เป็น $y = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_m X_m + \varepsilon$ เมื่อ y เป็นค่าสังเกตหรือตัวแปรตาม (dependent variable), $\beta_0, \beta_1, \beta_2, \dots, \beta_m$ เป็นค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย (regression coefficients) ซึ่งเป็นพารามิเตอร์ที่ไม่ทราบค่า (unknown parameter), $X_1, X_2, \dots, X_m$ เป็นตัวแปรอิสระ (independent variables) ที่มีลักษณะเป็นตัวแปรต่อเนื่อง (continuous variable) ซึ่งบางครั้งอาจเรียกว่า regressor และ ε เป็นความคลาดเคลื่อน

ในกรณีที่บางตัวแปรของอิทธิพลในโมเดลเชิงเส้นมีลักษณะเป็นตัวแปรไม่ต่อเนื่อง (discrete variable) หรือสามารถจำแนกเป็นกลุ่มได้ชัดเจน (classification variable) ซึ่งในการวิเคราะห์จะมีการแปลงตัวแปรนั้นเป็นตัวแปรรหัส (dummy variable) โมเดลแบบนี้จะถูกเรียกว่า general linear model ซึ่งจากโมเดลการให้น้ำนมของโคนมข้างต้น เราจะได้ว่า β_0 = overall mean, $\beta_1, \beta_2, \dots$ เป็นอิทธิพลเนื่องจากพ่อพันธุ์ตัวที่ 1, 2, ... ตามลำดับ และหากพ่อพันธุ์มีทั้งหมด 3 ตัว ค่าสัมประสิทธิ์ต่อไปซึ่งได้แก่ $\beta_4, \beta_5, \dots, \beta_m$ จะเป็นอิทธิพลเนื่องจากฝูงที่ 1, 2, ... ตามลำดับ ในขณะที่ $X_1, X_2, \dots, X_m$ ของโมเดลเชิงเส้นจะมีค่าเป็น 0 หรือ 1 ที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าสังเกตกับการปรากฏของอิทธิพลเนื่องจากพ่อพันธุ์และฝูง ($\beta_0, \beta_1, \beta_2, \dots, \beta_m$) นั้นๆ

โดยนิยาม โมเดลเชิงเส้น (linear model) หมายถึงฟังก์ชันเชิงเส้น (linear function) ของพารามิเตอร์ $\beta_0, \beta_1, \beta_2, \dots, \beta_m$ แม้ว่าตัวแปร $X_1, X_2, \dots, X_m$ จะอยู่ในรูปที่ไม่ใช่เชิงเส้นก็ตาม เช่น $y = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2^2 + \varepsilon$, $y = \beta_0 + \beta_1 e^X + \varepsilon$, และ

$y = \beta_0 + \beta_1 \ln(X) + \varepsilon$ เป็นต้น หากพารามิเตอร์ไม่อยู่ในรูปฟังก์ชันเชิงเส้นจะไม่ถูกเรียกว่าโมเดลเชิงเส้น เช่น $y = \beta_0 e^{\beta_1 X} + \varepsilon$, $y = 1/(1 + e^{\beta_0 + \beta_1 X + \varepsilon})$ เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์เชิงเส้นข้างต้นสามารถเขียนให้อยู่ในรูปของเมทริกซ์ได้เป็น $y = X\beta + \varepsilon$ เมื่อ y เป็นเวกเตอร์สุ่ม (random vector) ของค่าสังเกต, X เป็น เมทริกซ์ของตัวแปรอิสระหรือ incidence matrix หรือ design matrix หรือ dummy-coding matrix, β เป็นเวกเตอร์ของพารามิเตอร์ และ ε เป็นเวกเตอร์สุ่มของความคลาดเคลื่อน

II. การสร้างโมเดลเชิงเส้น (Setting Up Linear Model)

Example 3.1

- การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลต่างๆ ที่มีต่อค่าสังเกตในรูปของโมเดลเชิงเส้นเป็นขั้นตอนแรกที่น่าไปสู่วิธีการประมาณทางสถิติอื่นๆต่อไป หากกำหนดให้โมเดลเชิงเส้นของการให้ผลผลิตนมในฟาร์มมีรูปแบบเป็น

$$y_{ij} = \mu + h_i + \varepsilon_{ij}$$

เมื่อ y_{ij} เป็นค่าปริมาณนม, μ เป็นค่า overall mean, h_i เป็นอิทธิพลเนื่องจากฝูงสัตว์ที่ i , และ ε_{ij} เป็นค่า error ของสัตว์จากฝูงที่ i ตัวที่ j โดยมีข้อมูลดังนี้

h1	h2	h3
10	10	10
11	11	15
12		20

จากโมเดลการให้นมของสัตว์ตามสมการข้างต้น เราสามารถดัดแปลงให้อยู่ในรูปของสมการถดถอยหรือโมเดลเชิงเส้นได้เป็น

$$y_{ij} = \mu + \underbrace{h_1 + h_2 + h_3}_{h_i} + \varepsilon_{ij}$$

ซึ่งจากข้อมูลในตารางข้างต้น สามารถแสดงความสัมพันธ์ของอิทธิพลต่างๆ ต่อการให้นมได้เป็น

$$\begin{aligned} 10 &= \mu + h_1 + 0 + 0 + \varepsilon_{11} \\ 11 &= \mu + h_1 + 0 + 0 + \varepsilon_{12} \\ 12 &= \mu + h_1 + 0 + 0 + \varepsilon_{13} \\ 10 &= \mu + 0 + h_2 + 0 + \varepsilon_{21} \\ 11 &= \mu + 0 + h_2 + 0 + \varepsilon_{22} \\ 10 &= \mu + 0 + 0 + h_3 + \varepsilon_{31} \\ 15 &= \mu + 0 + 0 + h_3 + \varepsilon_{32} \\ 20 &= \mu + 0 + 0 + h_3 + \varepsilon_{33} \end{aligned}$$

จากข้อมูลข้างต้น สังเกตว่าค่าสังเกตที่ 1, 2 และ 3 นั้น ถึงแม้จะได้รับอิทธิพลจากการจัดการหรือการเลี้ยงดูในฝูงเดียวกันแต่การตอบสนองการผลิิตจะไม่เท่ากันทั้งนี้เนื่องจากความคลาดเคลื่อนของสัตว์แต่ละตัว (ε_{ij}) ที่แตกต่างกัน

▪ *Dummy coding*

ซึ่งสามารถสร้างรหัส (dummy coding) การปรากฏของอิทธิพลต่างๆ เมื่อกำหนดให้รหัส 1 = ปรากฏ และ 0 = ไม่ปรากฏ ได้เป็น

$$\begin{array}{rcllclcl}
 y_{ij} & & \mu & & h_1 & & h_2 & & h_3 & & \varepsilon_{ij} \\
 10 & = & 1 & + & 1 & + & 0 & + & 0 & + & \varepsilon_{11} \\
 11 & = & 1 & + & 1 & + & 0 & + & 0 & + & \varepsilon_{12} \\
 12 & = & 1 & + & 1 & + & 0 & + & 0 & + & \varepsilon_{13} \\
 10 & = & 1 & + & 0 & + & 1 & + & 0 & + & \varepsilon_{21} \\
 11 & = & 1 & + & 0 & + & 1 & + & 0 & + & \varepsilon_{22} \\
 10 & = & 1 & + & 0 & + & 0 & + & 1 & + & \varepsilon_{31} \\
 15 & = & 1 & + & 0 & + & 0 & + & 1 & + & \varepsilon_{32} \\
 20 & = & 1 & + & 0 & + & 0 & + & 1 & + & \varepsilon_{33}
 \end{array}$$

▪ *Linear model in matrix form*

ระบบสมการเชิงเส้นข้างต้นสามารถเขียนในรูปของเมทริกซ์ได้เป็น

$$y = X\beta + \varepsilon$$

ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

$$\underbrace{\begin{bmatrix} 10 \\ 11 \\ 12 \\ 10 \\ 11 \\ 10 \\ 15 \\ 20 \end{bmatrix}}_y = \underbrace{\begin{bmatrix} 1 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}}_X \underbrace{\begin{bmatrix} \mu \\ h_1 \\ h_2 \\ h_3 \end{bmatrix}}_{\beta} + \underbrace{\begin{bmatrix} \varepsilon_{11} \\ \varepsilon_{12} \\ \varepsilon_{13} \\ \varepsilon_{21} \\ \varepsilon_{22} \\ \varepsilon_{31} \\ \varepsilon_{32} \\ \varepsilon_{33} \end{bmatrix}}_{\varepsilon}$$

- *Design matrix*
- *Incidence matrix*

เมื่อ y เป็นเวกเตอร์ของค่าสังเกต (response variable), β เป็นเวกเตอร์ของอิทธิพลคงที่ (parameter), X ถูกเรียกว่า design matrix หรือ incidence matrix ที่สัมพันธ์กับการปรากฏของอิทธิพลคงที่ β และ ε เป็นเวกเตอร์ของอิทธิพลสุ่มของความคลาดเคลื่อน (error)

2.1 ข้อกำหนดของโมเดล

▪ Model assumption

โดยทั่วไปในการเขียนโมเดลเชิงเส้นใดๆ ควรระบุข้อกำหนดต่างๆ ของอิทธิพลต่างๆ ที่จำเพาะกับโมเดลนั้นไว้ด้วย เช่นการแจกแจง, ค่าคาดคะเน และความแปรปรวนของอิทธิพลเหล่านั้นเป็นต้น เช่น หากกำหนดให้เขียนโมเดลข้างต้นเป็น $y = X\beta + \varepsilon$ เมื่อ $\varepsilon \sim (0, I\sigma_e^2)$ ซึ่งแสดงถึง $E(\varepsilon) = 0$ และ $V(\varepsilon) = I\sigma_e^2$ และมีหมายความว่าค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนของประชากรมีค่าเป็น 0 และความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนของประชากรมีค่าเป็น $I\sigma_e^2$ โดยมีโครงสร้าง ดังนี้

$$I\sigma_e^2 = \begin{bmatrix} 1 & 0 & \cdots & 0 \\ 0 & 1 & \cdots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \cdots & 1 \end{bmatrix} \sigma_e^2$$
$$= \begin{bmatrix} \sigma_e^2 & 0 & \cdots & 0 \\ 0 & \sigma_e^2 & \cdots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \cdots & \sigma_e^2 \end{bmatrix}$$

- Independent error
- Uncorrelated error

ซึ่งหมายความว่าความคลาดเคลื่อนจากสัตว์แต่ละตัวมีความแปรปรวนค่าเท่ากับ σ_e^2 โดยความคลาดเคลื่อนจากสัตว์แต่ละตัวจะเป็นอิสระต่อกัน เรียก independent error หรือ uncorrelated error (สังเกตว่าค่า covariance เท่ากับ 0)

2.2 การหาคาดคะเนและความแปรปรวนของโมเดล

▪ Model expectation and variance

นอกจากการกำหนดค่าคาดคะเน (expectation) และความแปรปรวน (variance) ของอิทธิพลต่างๆ ในโมเดลแล้ว การระบุค่าคาดคะเนและความแปรปรวนของโมเดลเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องระบุ เช่นกัน ทั้งนี้เนื่องจากในแต่ละโมเดลประกอบด้วยอิทธิพลคงที่ (fixed effects) และอิทธิพลสุ่ม (random effects) ที่แตกต่างกัน ซึ่งในการหาคาดคะเนและความแปรปรวนของตัวแปร (variable) อื่นๆ ใช้หลักการการหาคาดคะเนของเวกเตอร์และเมทริกซ์ที่กล่าวไว้แล้วในบทที่ 2 ตามปกติ หากกำหนดให้

$$y = X\beta + \varepsilon, \quad \text{โดย } E(\varepsilon) = 0 \text{ และ } V(\varepsilon) = I\sigma_e^2$$

เมื่อ y เป็นเวกเตอร์ของค่าสังเกต, β เป็นเวกเตอร์ของอิทธิพลคงที่, X เป็น incidence matrix ที่แสดงการปรากฏของอิทธิพลคงที่ β ในค่าสังเกตและ ε เป็นเวกเตอร์ของอิทธิพลสุ่มของความคลาดเคลื่อน

$$\begin{aligned}
V(\mathbf{y}) &= V(\mathbf{X}\boldsymbol{\beta} + \boldsymbol{\varepsilon}) \\
&= V(\mathbf{X}\boldsymbol{\beta}) + V(\boldsymbol{\varepsilon}) + 2Cov(\mathbf{X}\boldsymbol{\beta}, \boldsymbol{\varepsilon}) \\
&= \mathbf{I}\sigma_{\varepsilon}^2 \quad ; V(\mathbf{X}\boldsymbol{\beta}) = 0, Cov(\mathbf{X}\boldsymbol{\beta}, \boldsymbol{\varepsilon}) = 0 \\
Cov(\mathbf{y}, \boldsymbol{\varepsilon}) &= Cov(\mathbf{X}\boldsymbol{\beta} + \boldsymbol{\varepsilon}, \boldsymbol{\varepsilon}) \\
&= Cov(\mathbf{X}\boldsymbol{\beta}, \boldsymbol{\varepsilon}) + Cov(\boldsymbol{\varepsilon}, \boldsymbol{\varepsilon}) \\
&= \mathbf{I}\sigma_{\varepsilon}^2 \quad ; Cov(\mathbf{X}\boldsymbol{\beta}, \boldsymbol{\varepsilon}) = 0, Cov(\boldsymbol{\varepsilon}, \boldsymbol{\varepsilon}) = V(\boldsymbol{\varepsilon}) = \mathbf{I}\sigma_{\varepsilon}^2
\end{aligned}$$

สังเกตว่า variance ของ fixed effects ($\boldsymbol{\beta}$) มีค่าเป็น 0 และกำหนดให้ covariance ของ fixed effects กับ random มีค่าเป็น 0 เช่นกัน

III. การหาคำตอบของระบบสมการ (Solving System of Linear Equation)

เนื่องจากค่าพารามิเตอร์ ($\boldsymbol{\beta}$) เป็นค่าของประชากรซึ่งเราไม่ทราบค่า ดังนั้นเราจึงต้องมีการประมาณค่าของอิทธิพลเหล่านั้นขึ้นมา ตัวประมาณของอิทธิพลเนื่องจากปัจจัยคงที่ (fixed effect) เรียกว่า estimator ส่วนตัวประมาณของอิทธิพลเนื่องจากปัจจัยสุ่มเรียกว่า predictor ส่วนค่าอิทธิพลที่ประมาณได้อาจเรียกรวมๆว่าค่าประมาณ (estimates) เราสามารถสร้างตัวประมาณจากระบบสมการเชิงเส้นข้างต้นได้หลายวิธี ซึ่งในบทนี้จะได้กล่าวถึงวิธีการประมาณค่าของอิทธิพลเนื่องจากตัวแปรคงที่ที่นิยม 4 วิธี ได้แก่ i) Ordinary Least Squares (OLS), ii) Generalized Least Squares (GLS), iii) Maximum Likelihood (ML), และ iv) Best linear Unbiased Estimator (BLUE)

3.1 การสร้างตัวประมาณด้วยวิธี Ordinary Least Squares (OLS)

กำหนดให้โมเดลเชิงเส้นมีลักษณะดังนี้

$$\mathbf{y} = \mathbf{X}\boldsymbol{\beta} + \boldsymbol{\varepsilon}, \quad \text{โดย } E(\boldsymbol{\varepsilon}) = \mathbf{0} \text{ และ } V(\boldsymbol{\varepsilon}) = \mathbf{I}\sigma_{\varepsilon}^2$$

เมื่อ $\mathbf{y}$ เป็นเวกเตอร์ขนาด $n \times 1$ ของค่าสังเกต, $\boldsymbol{\beta}$ เป็นเวกเตอร์ขนาด $m \times 1$ ของอิทธิพลคงที่, $\mathbf{X}$ เป็น incidence matrix ขนาด $n \times m$ ที่แสดงการปรากฏของอิทธิพลคงที่ $\boldsymbol{\beta}$ ในแต่ละค่าสังเกต, $\boldsymbol{\varepsilon}$ และเวกเตอร์ขนาด $n \times 1$ ของความคลาดเคลื่อน โดยมีค่าเฉลี่ยเป็นศูนย์และมีความแปรปรวนเป็น $\mathbf{I}\sigma_{\varepsilon}^2$ (uncorrelated error variance)

▪ *Uncorrelated error variance*

ตัวประมาณแบบ ordinary least squares (OLS) หมายถึงตัวประมาณค่าของ $\boldsymbol{\beta}$ ที่ให้ค่ากำลังสองของความคลาดเคลื่อน ($\boldsymbol{\varepsilon}$) ของโมเดลต่ำสุด เมื่อ $\boldsymbol{\varepsilon} = \mathbf{y} - \mathbf{X}\hat{\boldsymbol{\beta}}$ ดังนั้นตัวประมาณจึงได้จากการ minimize ค่า sum of squares of error หรือ $\text{Min}\{\boldsymbol{\varepsilon}'\boldsymbol{\varepsilon}\}$ ซึ่งพบว่าค่าประมาณแบบ OLS จะประเมินได้จาก

▪ *OLS estimator*

$$\hat{\boldsymbol{\beta}} = (\mathbf{X}'\mathbf{X})^{-1} \mathbf{X}'\mathbf{y}$$

▪ *Example 3.2*

- จากตัวอย่างที่ 3.1 ค่าประมาณของ β ด้วยวิธี OLS สามารถคำนวณได้ดังนี้

$$X'X = \begin{bmatrix} 8 & 3 & 2 & 3 \\ 3 & 3 & 0 & 0 \\ 2 & 0 & 2 & 0 \\ 3 & 0 & 0 & 3 \end{bmatrix}, \quad X'y = \begin{bmatrix} 99 \\ 33 \\ 21 \\ 45 \end{bmatrix}$$

เนื่องจาก $X'X$ เป็น not of full rank ดังนั้น

$$\begin{aligned} \hat{\beta} &= (X'X)^{-} X'y \\ &= \begin{bmatrix} 8 & 3 & 2 & 3 \\ 3 & 3 & 0 & 0 \\ 2 & 0 & 2 & 0 \\ 3 & 0 & 0 & 3 \end{bmatrix}^{-} \begin{bmatrix} 99 \\ 33 \\ 21 \\ 45 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1/3 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1/2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1/3 \end{bmatrix}^{-} \begin{bmatrix} 99 \\ 33 \\ 21 \\ 45 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} 0.0 \\ 11.0 \\ 10.5 \\ 14.0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \hat{\mu} \\ \hat{h}_1 \\ \hat{h}_2 \\ \hat{h}_3 \end{bmatrix} \end{aligned}$$

ข้อสังเกต

- *OLS estimator*
- *Estimated effects*

$\hat{\beta}$ เรียกว่าเป็นตัวประมาณแบบลีสทส์แควร์ (OLS estimator) ซึ่งในที่นี้เป็นเวกเตอร์ของค่าประมาณของอิทธิพล (estimated effects) เนื่องจากฝูง (herd) ซึ่งได้แก่ $\hat{h}_1, \hat{h}_2, \hat{h}_3$ นอกจากนี้ค่า $\hat{\mu} + \hat{h}_1, \hat{\mu} + \hat{h}_2, \hat{\mu} + \hat{h}_3$ ถูกเรียกว่าค่าเฉลี่ยลีสทส์แควร์ (least squares means, LSM) เนื่องจากเป็นค่าเฉลี่ยที่คำนวณจากค่าของอิทธิพลต่างๆที่ประมาณขึ้นด้วยวิธี least squares ดังนั้น

$$\begin{aligned} LSM(herd1) &= \hat{\mu} + \hat{h}_1 = 0 + 11.0 = 11.0 \\ LSM(herd2) &= \hat{\mu} + \hat{h}_2 = 0 + 10.5 = 10.5 \\ LSM(herd3) &= \hat{\mu} + \hat{h}_3 = 0 + 14.0 = 14.0 \end{aligned}$$

เนื่องจาก $X'X$ เป็น not of full rank matrix จึงทำให้ $\hat{\beta}$ มีคำตอบได้หลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับ generalized inverse ที่ใช้

Solution 1 (set $\hat{\mu}=0$)	Solution 2 (set $\hat{h}_1=0$)	Solution 3 (set $\hat{h}_2=0$)	Solution 4 (set $\hat{h}_2=0$)
$\hat{\mu}=0.0$	$\hat{\mu}=11.0$	$\hat{\mu}=10.5$	$\hat{\mu}=15.0$
$\hat{h}_1=11.0$	$\hat{h}_1=0.0$	$\hat{h}_1=0.5$	$\hat{h}_1=-4.0$
$\hat{h}_2=10.5$	$\hat{h}_2=-0.5$	$\hat{h}_2=0.0$	$\hat{h}_2=-4.5$
$\hat{h}_3=15.0$	$\hat{h}_3=4.0$	$\hat{h}_3=4.5$	$\hat{h}_3=0.0$

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าค่าประมาณของอิทธิพล $\hat{\mu}, \hat{h}_1, \hat{h}_2, \hat{h}_3$ จะแตกต่างกันไป แต่ linear combination ($\mathbf{k}'\hat{\boldsymbol{\beta}}$) ของค่าประมาณของอิทธิพลเหล่านี้ เช่น ค่าเฉลี่ยสี่สัปดาห์ ($\hat{\mu} + \hat{h}_1, \hat{\mu} + \hat{h}_2, \hat{\mu} + \hat{h}_3$) จะไม่เปลี่ยนแปลง

3.2 การสร้างตัวประมาณด้วยวิธี Generalized Least Squares (GLS)

กำหนดให้โมเดลเชิงเส้นมีลักษณะดังนี้

$$\mathbf{y} = \mathbf{X}\boldsymbol{\beta} + \boldsymbol{\varepsilon}, \text{ โดย } E(\boldsymbol{\varepsilon}) = \mathbf{0} \text{ และ } V(\boldsymbol{\varepsilon}) = \mathbf{V}$$

เมื่อ $\mathbf{y}$ เป็นเวกเตอร์ขนาด $n \times 1$ ของค่าสังเกต, $\boldsymbol{\beta}$ เป็นเวกเตอร์ขนาด $m \times 1$ ของอิทธิพลคงที่, $\mathbf{X}$ เป็น incidence matrix ขนาด $n \times m$ ที่แสดงการปรากฏของอิทธิพลคงที่ $\boldsymbol{\beta}$ ในแต่ละค่าสังเกต, $\boldsymbol{\varepsilon}$ และเวกเตอร์ขนาด $n \times 1$ ของความคลาดเคลื่อน โดยมีค่าเฉลี่ยเป็นศูนย์และมีโครงสร้างของความแปรปรวนและความแปรปรวนร่วมระหว่างความคลาดเคลื่อนเป็น $\mathbf{V}$ (correlated error variance)

- *Correlated error variance*
- *Weighted least square*

- *GLS estimator*

ตัวประมาณแบบ generalized least squares (GLS) หมายถึงตัวประมาณค่าของ $\boldsymbol{\beta}$ ที่ให้ค่ากำลังสองของความคลาดเคลื่อนของโมเดลต่ำสุดเช่นกัน แต่สามารถใช้กับโมเดลที่มีความคลาดเคลื่อนที่มีความสัมพันธ์กัน โดยวิธีการ weighted least squares จะถูกนำมาใช้ในการจัดการ correlated error ดังนั้นตัวประมาณจึงได้จากการ minimize ค่า standardized residual sum of squares หรือ $\text{Min}\{\boldsymbol{\varepsilon}'\mathbf{V}^{-1}\boldsymbol{\varepsilon}\}$ ซึ่งพบว่าค่าประมาณแบบ GLS จะประเมินได้จาก

$$\hat{\boldsymbol{\beta}} = (\mathbf{X}'\mathbf{V}^{-1}\mathbf{X})^{-1}\mathbf{X}'\mathbf{V}^{-1}\mathbf{y}$$

ข้อสังเกต

▪ Comparisons of OLS and GLS estimator

ข้อเปรียบเทียบบางประการจากตัวประมาณแบบ Ordinary Least Squares (OLS) และ Generalized Least Squares (GLS) สามารถสรุปได้ดังนี้

	OLS	GLS
ข้อกำหนดของ error term	$\varepsilon \sim (\mathbf{0}, I\sigma_e^2)$	$\varepsilon \sim (\mathbf{0}, V)$
สูตรตัวประมาณของ β	$\hat{\beta} = (X'X)^{-1}X'y$	$\hat{\beta} = (X'V^{-1}X)^{-1}X'V^{-1}y$
$\text{Var}(\hat{\beta})$	$(X'X)^{-1}\sigma_e^2$	$(X'V^{-1}X)^{-1}$
$\text{Var}(y)$	$X(X'X)^{-1}X'\sigma_e^2$	$X(X'V^{-1}X)^{-1}X'$

3.3 การสร้างตัวประมาณด้วยวิธี Maximum Likelihood (ML)

▪ Maximum likelihood estimator

กำหนดให้โมเดลเชิงเส้นมีลักษณะเช่นเดียวกับโมเดลเชิงเส้นในการสร้างตัวประมาณแบบ GLS ในหัวข้อ 3.2 ตัวประมาณแบบ Maximum Likelihood (ML) หมายถึงตัวประมาณค่าของ β ที่ให้ภาวน่าจะเป็น (likelihood) ที่ค่าประมาณที่ได้จะเป็นค่าของพารามิเตอร์สูงสุด ดังนั้นตัวประมาณจึงได้จากการ maximize likelihood function ($\mathcal{L}$) หรือ $\text{Max}\{\mathcal{L}\}$ เมื่อ $\mathcal{L}$ เป็น joint distribution function ของ y ซึ่งพบว่าภายใต้การแจกแจงแบบปกติ (normality) ค่าประมาณแบบ ML จะประเมินได้จาก

$$\hat{\beta} = (X'V^{-1}X)^{-1}X'V^{-1}y$$

3.4 การสร้างตัวประมาณด้วยวิธี Best Linear Unbiased Estimator (BLUE)

▪ Best linear unbiased estimator

กำหนดให้โมเดลเชิงเส้นมีลักษณะเช่นเดียวกับโมเดลเชิงเส้นในการสร้างตัวประมาณแบบ GLS ในหัวข้อ 3.2 ตัวประมาณแบบ BLUE หมายถึงตัวประมาณค่าที่อยู่ในรูป linear combination ของค่าสังเกต ($\hat{\beta} = L'y$) โดยมีคุณสมบัติไม่เอนเอียง (unbiasedness) กล่าวคือค่าคาดหวังของของค่าประมาณมีค่าเท่ากับค่าพารามิเตอร์หรือ $E(\hat{\beta}) = \beta$ และเป็นตัวประมาณที่ดีที่สุด (best estimator) ซึ่งหมายถึงเป็นตัวประมาณที่มีค่าความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนของตัวประมาณต่ำสุด (estimation error variance ต่ำสุด) หรือมีค่า $\text{Min}\{E(\hat{\beta} - \beta)^2\}$ ซึ่งพบว่าค่าประมาณแบบ BLUE จะประเมินได้จาก

$$\hat{\beta} = (X'V^{-1}X)^{-1}X'V^{-1}y$$

ข้อสังเกต

ทั้งตัวประมาณแบบ GLS, ML, และ BLUE มีรูปเดียวกัน ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าการประมาณค่าอิทธิพลต่างๆ ด้วยสมการ $\hat{\beta} = (X'V^{-1}X)^{-1}X'V^{-1}y$ จะทำให้ค่าประมาณที่ได้มีคุณสมบัติเป็นตัวประมาณที่ 1) มีค่ากำลังสองของ sum of squares of error (SSE) ของโมเดลต่ำที่สุด 2) ให้ภาวการณ์จะเป็นที่ค่าประมาณที่ได้จะเป็นค่าพารามิเตอร์ของประชากรสูงสุดหากข้อมูลมีการแจกแจงปกติ และ 3) มีคุณสมบัติไม่เอนเอียง (unbiasedness) และมีค่า estimation error variance ของตัวประมาณต่ำสุด

Example 3.3

- จากตัวอย่างที่ 3.1 หากกำหนดให้ V มีค่าดังนี้

$$V = \begin{bmatrix} 20 & 5 & 5 & 0 & 0 & 0 & 0 & 10 \\ 5 & 20 & 5 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 5 & 5 & 20 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 30 & 5 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 5 & 30 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 20 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 20 & 1 \\ 10 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 1 & 20 \end{bmatrix}$$

ค่าประมาณค่าของ β ด้วยวิธี GLS, ML และ BLUE สามารถคำนวณได้ดังนี้

- คำนวณ $X'V^{-1}X$ และ $(X'V^{-1}X)^{-1}$

$$\begin{aligned} X'V^{-1}X &= \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 20 & 5 & 5 & 0 & 0 & 0 & 0 & 10 \\ 5 & 20 & 5 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 5 & 5 & 20 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 30 & 5 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 5 & 30 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 20 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 20 & 1 \\ 10 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 1 & 20 \end{bmatrix}^{-1} \begin{bmatrix} 1 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} 0.28 & 0.09 & 0.06 & 0.13 \\ 0.09 & 0.11 & 0 & -0.02 \\ 0.06 & 0 & 0.06 & 0 \\ 0.13 & -0.02 & 0 & 0.15 \end{bmatrix} \\ (X'V^{-1}X)^{-1} &= \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 9.54 & 0 & 1.32 \\ 0 & 0 & 17.50 & 0 \\ 0 & 1.32 & 0 & 6.75 \end{bmatrix} \end{aligned}$$

2) คำนวณ $X'V^{-1}y$

$$\begin{aligned}
 X'V^{-1}y &= \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 20 & 5 & 5 & 0 & 0 & 0 & 0 & 10 \\ 5 & 20 & 5 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 5 & 5 & 20 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 30 & 5 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 5 & 30 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 20 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 20 & 1 \\ 10 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 1 & 20 \end{bmatrix}^{-1} \begin{bmatrix} 1 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \\
 &= \begin{bmatrix} 3.52 \\ 0.73 \\ 0.60 \\ 2.19 \end{bmatrix}
 \end{aligned}$$

3) เนื่องจาก $X'V^{-1}X$ เป็นเมทริกซ์ not of full rank ดังนั้น

$$\begin{aligned}
 \hat{\beta} &= (X'V^{-1}X)^{-} X'V^{-1}y \\
 &= \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 9.54 & 0 & 1.32 \\ 0 & 0 & 17.50 & 0 \\ 0 & 1.32 & 0 & 6.75 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 3.75 \\ 1.10 \\ 0.60 \\ 2.05 \end{bmatrix} \\
 &= \begin{bmatrix} 0.00 \\ 9.87 \\ 10.50 \\ 15.73 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \hat{\mu} \\ \hat{h}_1 \\ \hat{h}_2 \\ \hat{h}_3 \end{bmatrix}
 \end{aligned}$$

▪ *Some properties of estimators*

3.5 สรุปคุณสมบัติบางประการเกี่ยวกับตัวประมาณแบบต่างๆ

ข้อเปรียบเทียบบางประการจากตัวประมาณแบบ OLS, GLS, ML และ BLUE สามารถสรุปได้ดังตาราง

	OLS	GLS	ML*	BLUE
Derive by minimizing sum squares of residual	x	x		
Derive by minimizing mean squares of estimation error				x
Derive by maximizing likelihood function			x	
Unbiased estimator	x	x	x	x
Best estimator (minimize error variance)		x	x	x

Note: * ML ภายใต้ normality assumption

IV. พื้นฐานทฤษฎีของตัวประมาณ (Theoretical Background of Estimator)*

ในส่วนนี้จะเน้นการพิสูจน์ที่มาของตัวประมาณแบบต่างๆที่กล่าวไว้ในส่วนที่ III โดยตัวประมาณแบบลีสทส์แควร์ชนิด OLS ถูกสร้างจากพื้นฐานของโมเดล $y = X\beta + \varepsilon$ เมื่อ $E(\varepsilon) = 0$ และ $V(\varepsilon) = I\sigma_e^2$ ในขณะที่ตัวประมาณแบบลีสทส์แควร์ชนิด GLS, Maximum likelihood (ML) และ Best Linear Unbiased estimator (BLUE) ถูกสร้างจากพื้นฐานของโมเดล $y = X\beta + \varepsilon$ เมื่อ $E(\varepsilon) = 0$ และ $V(\varepsilon) = V$

4.1 พื้นของตัวประมาณแบบ Ordinary Least Squares (OLS)

กำหนดให้โมเดลเชิงเส้นมีลักษณะดังนี้

$$y = X\beta + \varepsilon, \quad \text{โดย } E(\varepsilon) = 0 \text{ และ } V(\varepsilon) = I\sigma_e^2$$

ตัวประมาณแบบ OLS ถูกสร้างจากการ minimize ค่า sum of squares of error ของโมเดลหรือ $\text{Min}\{\varepsilon'\varepsilon\}$ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

- 1) หาค่าความคลาดเคลื่อน (ε) จากโมเดลพบว่า

$$\varepsilon = y - X\beta$$

▪ Construct residual SS

- 2) สร้าง residual sum of squares หรือ sum of squares of error (SSE) ซึ่งจากสมการใน 1) ทำให้สามารถสร้าง SSE ในรูปของ quadratic form ของพารามิเตอร์ (β) ที่ต้องการประมาณค่าได้ ดังนี้

$$\begin{aligned} Q(\beta) &= \varepsilon'\varepsilon \\ &= (y - X\beta)'(y - X\beta) \\ &= (y' - \beta'X')(y - X\beta) \\ &= y'y - \beta'X'y - y'X\beta + \beta'X'X\beta \end{aligned}$$

▪ Minimize residual SS

- 3) จาก quadratic form หรือ SSE ที่ได้ ทำให้มีค่าต่ำสุดได้โดยหาอนุพันธ์ตาม β แล้วเทียบให้เท่ากับศูนย์ซึ่งจะได้ว่า

$$\begin{aligned} \frac{\partial}{\partial \beta} Q(\beta) &= \frac{\partial}{\partial \beta} \{y'y - \beta'X'y - y'X\beta + \beta'X'X\beta\} \\ &= 0 - X'y - X'y + 2X'X\beta \\ &= -2X'y + 2X'X\beta \end{aligned}$$

เมื่อเทียบอนุพันธ์ให้เท่ากับ 0 จะได้ว่า

$$X'X\beta = X'y$$

* เนื้อหาขั้นสูง สำหรับผู้ที่สนใจในเชิงทฤษฎี

▪ Normal equation

- 4) สมการที่เกิดจากการเทียบอนุพันธ์อันดับแรกให้เท่ากับศูนย์ข้างต้นเรียกว่า normal equation ซึ่งจากสมการนี้ทำให้ประมาณ β ได้จาก

$$\hat{\beta} = (X'X)^{-1} X'y$$

4.2 ที่มาจากตัวประมาณแบบ Generalized Least Squares (GLS)

กำหนดให้โมเดลเชิงเส้นมีลักษณะดังนี้

$$y = X\beta + \varepsilon, \text{ โดย } E(\varepsilon) = 0 \text{ และ } V(\varepsilon) = V$$

ตัวประมาณแบบ GLS ถูกสร้างจากการ minimize ค่า standardized residual sum of squares ของโมเดลหรือ $Min\{\varepsilon'V^{-1}\varepsilon\}$ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

- 1) Standardize โมเดลด้วย error term โดยใช้ $V^{-1/2}$ คูณเข้าทั้งสองข้างของสมการ ดังนั้น

$$\begin{aligned} V^{-1/2}y &= V^{-1/2}(X\beta + \varepsilon) \\ &= V^{-1/2}X\beta + V^{-1/2}\varepsilon \end{aligned}$$

- 2) หาค่าความคลาดเคลื่อน (ในรูป standardized) จากโมเดล

$$V^{-1/2}\varepsilon = V^{-1/2}y - V^{-1/2}X\beta$$

▪ Construct standardized residual SS

- 3) สร้าง sum of squares of error (SSE) ซึ่งจากสมการใน 1) ทำให้สามารถสร้าง Standardized residual SS ในรูปของ quadratic form ของพารามิเตอร์ (β) ที่ต้องการประมาณค่าได้ ดังนี้

$$\begin{aligned} Q(\beta) &= (V^{-1/2}\varepsilon)'(V^{-1/2}\varepsilon) \\ &= (V^{-1/2}y - V^{-1/2}X\beta)'(V^{-1/2}y - V^{-1/2}X\beta) \\ &= (y'V^{-1/2} - \beta'X'V^{-1/2})(V^{-1/2}y - V^{-1/2}X\beta) \\ &= y'V^{-1}y - \beta'X'V^{-1}y - y'V^{-1}X\beta + \beta'X'V^{-1}X\beta \end{aligned}$$

▪ Minimize standardized residual SS

- 4) จาก quadratic form หรือ SSE ที่ได้ ทำให้มีค่าต่ำสุดได้โดยหาอนุพันธ์ตาม β แล้วเทียบให้เท่ากับศูนย์ซึ่งจะได้ว่า

$$\begin{aligned} \frac{\partial}{\partial \beta} Q(\beta) &= \frac{\partial}{\partial \beta} \{y'V^{-1}y - \beta'X'V^{-1}y - y'V^{-1}X\beta + \beta'X'V^{-1}X\beta\} \\ &= X'V^{-1}y - X'V^{-1}y + 2X'V^{-1}X\beta \\ &= -2X'V^{-1}y + 2X'V^{-1}X\beta \end{aligned}$$

เมื่อเทียบอนุพันธ์ให้เท่ากับ 0 จะได้ว่า

$$X'V^{-1}X\beta = X'V^{-1}y$$

- 5) สมการที่เกิดจากการเทียบอนุพันธ์อันดับแรกให้เท่ากับศูนย์ข้างต้นเรียกว่า normal equation ซึ่งจากสมการนี้ทำให้ประมาณ β ได้จาก

$$\hat{\beta} = (X'V^{-1}X)^{-1}X'V^{-1}y$$

4.3 ทักษะของตัวประมาณแบบ Maximum Likelihood (ML)

กำหนดให้โมเดลเชิงเส้นมีลักษณะดังนี้

$$y = X\beta + \varepsilon, \text{ โดย } E(\varepsilon) = 0 \text{ และ } V(\varepsilon) = V$$

ตัวประมาณแบบ Maximum Likelihood (ML) หมายถึงตัวประมาณค่าของ β ที่ให้ภาวะน่าจะเป็นที่ค่าประมาณจะเป็นค่าของพารามิเตอร์สูงสุด โดยการ maximize likelihood function ($\mathcal{L}$) หรือ $\text{Max}\{\mathcal{L}\}$ ซึ่งพบว่าค่าประมาณแบบ ML จะประเมินได้มีขั้นตอนดังนี้

- 1) สร้างฟังก์ชันภาวะน่าจะเป็นของพารามิเตอร์

▪ Likelihood function

จากทฤษฎีทางสถิติ ฟังก์ชันภาวะน่าจะเป็น (likelihood function) ของพารามิเตอร์จากค่าสังเกต (y) สามารถอธิบายได้จากฟังก์ชันของการแจกแจงร่วม (joint density หรือ products of density) ของค่าสังเกตเมื่อกำหนดพารามิเตอร์ (likelihood function of parameters given data is a product of density function of data given parameters)

เนื่องจากในการสร้าง likelihood function ต้องทราบการแจกแจงร่วม ดังนั้นในการสร้างตัวประมาณด้วยวิธีนี้จึงต้องทราบชนิดของการแจกแจง ซึ่งโดยทั่วไปนิยมสร้างข้อกำหนดให้มีการแจกแจงปกติ (normality assumption) ดังนั้นโมเดลเชิงเส้นจึงมีรูปแบบเป็น

$$y = X\beta + \varepsilon, \text{ โดย } \varepsilon \sim MVN(0, V)$$

▪ Construct likelihood function

เมื่อ MVN หมายถึง multivariate normal distribution ดังนั้น likelihood function ($\mathcal{L}$) จะมีรูปดังนี้

$$\begin{aligned}\mathcal{L}(\beta, V | y) &= \prod f(y | \beta, V) \\ &= (2\pi)^{-n/2} |V|^{-1/2} \exp\left\{-\frac{1}{2}(y - X\beta)'V^{-1}(y - X\beta)\right\}\end{aligned}$$

▪ Construct log likelihood

- 2) ทำให้ค่า likelihood function สูงสุด ซึ่งในการหาค่าสูงสุดของฟังก์ชันที่อยู่ในรูปผลคูณหรือ exponential family นิยมแปลงฟังก์ชันนั้นให้อยู่ในรูปลอการิทึมก่อนแล้วจึงหาอนุพันธ์ ดังนั้น log likelihood function (L) จะมีค่าดังนี้

$$\begin{aligned}
\mathcal{L} &= (2\pi)^{-n/2} |V|^{-1/2} \exp\left\{-\frac{1}{2}(y - X\beta)'V^{-1}(y - X\beta)\right\} \\
\ln \mathcal{L} &= -\frac{n}{2}\ln(2\pi) - \frac{1}{2}\ln|V| - \frac{1}{2}(y - X\beta)'V^{-1}(y - X\beta) \\
L &= -\frac{n}{2}\ln(2\pi) - \frac{1}{2}\ln|V| - \frac{1}{2}(y' - \beta'X')V^{-1}(y - X\beta) \\
&= -\frac{n}{2}\ln(2\pi) - \frac{1}{2}\ln|V| - \frac{1}{2}(y'V^{-1}y - \beta'X'V^{-1}y - y'V^{-1}X\beta \\
&\quad + \beta'X'V^{-1}X\beta)
\end{aligned}$$

▪ Maximize log likelihood

3) ทำให้มีค่าสูงสุดได้โดยหาอนุพันธ์ตาม β แล้วเทียบให้เท่ากับศูนย์ซึ่งจะได้ว่า

$$\begin{aligned}
\frac{\partial}{\partial \beta} L &= \frac{\partial}{\partial \beta} \left\{ -\frac{n}{2}\ln(2\pi) - \frac{1}{2}\ln|V|^{-1/2} - \frac{1}{2}(y'V^{-1}y - \beta'X'V^{-1}y \right. \\
&\quad \left. - y'V^{-1}X\beta + \beta'X'V^{-1}X\beta) \right\} \\
&= -\frac{1}{2}(-X'V^{-1}y - X'V^{-1}y + 2X'V^{-1}X\beta) \\
&= -\frac{1}{2}(-2X'V^{-1}y + 2X'V^{-1}X\beta) \\
&= X'V^{-1}y - X'V^{-1}X\beta
\end{aligned}$$

เมื่อเทียบอนุพันธ์ให้เท่ากับศูนย์จะได้ว่า

$$X'V^{-1}X\beta = X'V^{-1}y$$

6) จาก normal equation ที่ได้ ซึ่งจากสมการนี้ทำให้ประมาณ β ได้จาก

$$\hat{\beta} = (X'V^{-1}X)^{-1}X'V^{-1}y$$

4.4 ที่มอง Best Linear Unbiased Estimator (BLUE)

กำหนดให้โมเดลเชิงเส้นมีลักษณะดังนี้

$$y = X\beta + \varepsilon, \text{ โดย } E(\varepsilon) = 0 \text{ และ } V(\varepsilon) = V$$

ตัวประมาณแบบ BLUE หมายถึงตัวประมาณที่อยู่ในรูป linear combination ของค่าสังเกต ($\hat{\beta} = L'y$) โดยมีคุณสมบัติไม่เอนเอียง (unbiasedness) และมีเป็นตัวประมาณที่ดีที่สุด (best estimator) ซึ่งหมายถึงเป็นตัวประมาณที่มีค่า estimation error variance ต่ำสุด

ดังนั้น การประมาณค่าด้วยวิธีนี้ใช้หลักการสร้างตัวประมาณจากฟังก์ชันเชิงเส้นของค่าสังเกต y กล่าวคือสร้างตัวประมาณให้อยู่ในรูป $L'y$ เมื่อ L เป็น linear combination matrix ($\hat{\beta} = L'y$) จากนั้นต้องสร้างตัวประมาณให้มีคุณสมบัติไม่เอนเอียง (unbiasedness) และเป็น best estimator หรือสร้างตัวประมาณให้มีความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนของการประมาณต่ำสุด (estimation error variance ต่ำสุด) ซึ่งค่า estimation error variance จะคำนวณจาก mean squares of estimation error ดังนั้นหากกำหนดให้ δ เป็น estimation error แล้ว วิธีการนี้จึงต้องการตัวประมาณที่สร้างจาก $Min\{E(\delta\delta')\}$ ซึ่งในการหาตัวประมาณจากสมการข้างต้นต้องใช้หลายขั้นตอน ดังนี้

▪ Estimation error

- 1) หาค่าความคลาดเคลื่อนของตัวประมาณ (estimation error, δ) หากกำหนดให้ β เป็นพารามิเตอร์ที่ไม่ทราบค่า และ $\hat{\beta}$ เป็นตัวประมาณที่สร้างขึ้น ค่า estimation error หาได้จาก

$$\delta = \hat{\beta} - \beta$$

▪ Construct mean squares of estimation error

- 2) สร้าง mean squares of estimation error ในรูปของ matrix form ของพารามิเตอร์ (β) ที่ต้องการประมาณค่าได้ ดังนี้

$$\begin{aligned} M(\beta) &= E(\delta\delta') \\ &= E\{(\hat{\beta} - \beta)(\hat{\beta} - \beta)'\} \\ &= E\{(\hat{\beta} - \beta)(\hat{\beta}' - \beta')\} \\ &= E\{(\hat{\beta}\hat{\beta}' - \hat{\beta}\beta' - \beta\hat{\beta}' + \beta\beta')\} \end{aligned}$$

กำหนดให้ $\hat{\beta} = L'y$ ดังนั้น

$$\begin{aligned} M(\beta) &= E\{(L'y)(L'y)' - \beta(L'y)' - (L'y)\beta' + \beta\beta'\} \\ &= E\{(L'y)(y'L) - \beta(y'L) - (L'y)\beta' + \beta\beta'\} \\ &= E\{L'yy'L - \beta y'L - L'y\beta' + \beta\beta'\} \\ &= L'E(yy')L - \beta E(y')L - L'E(y)\beta' + \beta\beta' \end{aligned}$$

คำนวณค่า Expectation เพื่อแทนค่าในสมการ $M(\beta)$

จาก $E(y) = E(X\beta + \varepsilon) = E(X\beta) + E(\varepsilon)$, เมื่อ $E(\varepsilon) = 0$ ดังนั้น $E(y) = X\beta$

$$\begin{aligned} E(yy') &= E\{(X\beta + \varepsilon)(X\beta + \varepsilon)'\} \\ &= E\{(X\beta + \varepsilon)(\beta'X' + \varepsilon')\} \\ &= E\{X\beta\beta'X' + \varepsilon\beta'X' + X\beta\varepsilon' + \varepsilon\varepsilon'\} \\ &= X\beta\beta'X' + E(\varepsilon)\beta'X' + X\beta E(\varepsilon') + E(\varepsilon\varepsilon') \\ &= X\beta\beta'X' + V \quad ; E(\varepsilon) = 0, E(\varepsilon\varepsilon') = V(\varepsilon) = V \end{aligned}$$

แทนค่า $E(y)$, $E(y')$ และ $E(yy')$ ลงในสมการ $M(\beta)$ จะได้ว่า

$$\begin{aligned} M(\beta) &= L'(X\beta\beta'X' + V)L - \beta(\beta'X')L - L'(X\beta)\beta' + \beta\beta' \\ &= L'X\beta\beta'X'L + L'VL - \beta\beta'X'L - L'X\beta\beta' + \beta\beta' \end{aligned}$$

▪ Find unbiased condition

- 3) สร้างเงื่อนไขที่จะทำให้ตัวประมาณ $\hat{\beta} = L'y$ มีคุณสมบัติไม่เอนเอียง (unbiasedness) ซึ่งพบว่า $\hat{\beta}$ จะมีคุณสมบัติดังกล่าวเมื่อ $E(\hat{\beta} - \beta) = 0$

จาก

$$\begin{aligned} E(\beta - \hat{\beta}) &= E(\beta - L'y) \\ &= E(\beta) - L'E(y) \\ &= \beta - L'X\beta \quad ; E(y) = X\beta \\ &= \beta(I - L'X) \end{aligned}$$

ดังนั้น $\hat{\beta}$ จะมีคุณสมบัติไม่เอนเอียงเมื่อ $(I - L'X)\beta = 0$ และเนื่องจาก β เป็นค่าจำนวนจริงใดๆ ทำให้สมการข้างต้นจะเป็นจริงได้ต่อเมื่อ $(I - L'X) = 0$

▪ Construct restricted mean squares of estimation error with Lagrange multiplier.

- 4) สร้างเงื่อนไข unbiased estimator ที่กำหนดไว้ใน 3) ให้กับ $M(\beta)$ โดยใช้เทคนิคของการเพิ่ม Lagrange multiplier ให้กับฟังก์ชัน ดังนั้นหากกำหนดให้ θ เป็น Lagrange multiplier vector จะได้ว่าฟังก์ชันที่เราต้องการทำให้มีค่าต่ำสุดจะเพิ่มส่วนของผลคูณของ θ กับ condition ที่ต้องการ (condition ที่ต้องการในที่นี้ได้จากข้อ 3) ซึ่งได้แก่ $(I - L'X) = 0$ ดังนั้น

$$\tilde{M}(\beta) = M(\beta) + (I - L'X)\theta$$

เพื่อความสะดวกในขั้นต่อไป เราสามารถกำหนด Lagrange multiplier ให้อยู่ในรูปสองเท่าของ condition matrix เนื่องจากหาก $(I - L'X) = 0$ แล้ว $2(I - L'X) = 0$ ดังนั้นตัวประมาณจะถูกสร้างจาก

$$\begin{aligned} \tilde{M}(\beta) &= M(\beta) + (I - L'X)2\theta \\ &= L'X\beta\beta'X'L + L'VL - \beta\beta'X'L - L'X\beta\beta' + \beta\beta' + (I - L'X)2\theta \\ &= L'X\beta\beta'X'L + L'VL - \beta\beta'X'L - L'X\beta\beta' + \beta\beta' + 2\theta - 2L'X\theta \\ &= L'VL + \beta\beta' + 2\theta - 2L'X\theta - \beta\beta'X'L - L'X\beta\beta' + L'X\beta\beta'X'L \end{aligned}$$

ดังนั้นในขั้นต่อไป ตัวประมาณจะถูกสร้างจากการ $\text{Min}\{\tilde{M}(\beta)\}$

▪ Minimize estimation error variance

- 5) ทำการ $\text{Min}\{\tilde{M}(\beta)\}$ เพื่อหา L และ θ ที่ทำให้ estimator error variance มีค่าต่ำสุด โดยหาอนุพันธ์ของ $\tilde{M}(\beta)$ ตาม L และ θ แล้วเทียบให้เท่ากับศูนย์ซึ่งจะได้ว่า

- a) หาค่าอนุพันธ์ตาม L

$$\begin{aligned} \frac{\partial}{\partial L} \tilde{M}(\beta) &= \frac{\partial}{\partial L} \{L'VL + \beta\beta' + 2\theta - 2L'X\theta - \beta\beta'X'L - L'X\beta\beta' + L'X\beta\beta'X'L\} \\ &= 2VL - 2X\theta - X\beta\beta' - X\beta\beta' + 2X\beta\beta'X'L \\ &= 2VL - 2X\theta - 2X\beta\beta' + 2X\beta\beta'X'L \\ &= 2\{VL - X\theta - X\beta\beta'(I + X'L)\} \end{aligned}$$

เนื่องจากข้อกำหนดในขั้นตอนที่ 3) ต้องการให้ตัวประมาณที่จะสร้างขึ้น มี $(I - L'X) = (I - X'L) = 0$ ซึ่งทำให้ได้ว่าค่า L สมการอนุพันธ์นี้จะเป็นจริงเมื่อ $X\beta\beta'(I + X'L) = 0$ ดังนั้นเมื่อเทียบอนุพันธ์ให้เท่ากับศูนย์จะได้ว่า

$$\begin{aligned} VL - X\theta &= 0 \\ VL &= X\theta \\ L &= V^{-1}X\theta \quad \dots(i) \end{aligned}$$

b) หาค่าอนุพันธ์ตาม θ

$$\begin{aligned} \frac{\partial}{\partial \theta} \tilde{M}(\beta) &= \frac{\partial}{\partial \theta} \{L'VL + \beta\beta' + 2\theta - 2L'X\theta - \beta\beta'X'L - L'X\beta\beta' + L'X\beta\beta'X'L\} \\ &= 2I - 2X'L \\ &= 2(I - X'L) \end{aligned}$$

ดังนั้นเมื่อเทียบอนุพันธ์ให้เท่ากับศูนย์จะได้ว่า

$$\begin{aligned} I - X'L &= 0 \\ X'L &= I \quad \dots(ii) \end{aligned}$$

เมื่อแทนค่า L จาก (i) ลงใน (ii) จะได้ว่า

$$\begin{aligned} X'(V^{-1}X\theta) &= I \\ \theta &= (X'V^{-1}X)^{-1} \quad \dots(iii) \end{aligned}$$

เมื่อแทนค่า θ จาก (iii) ลงใน (i) จะได้ว่า

$$L = V^{-1}X(X'V^{-1}X)^{-1}$$

6) เมื่อแทนค่า $L' = (XV^{-1}X)^{-1}X'V^{-1}$ ลงในสมการ $\hat{\beta} = L'y$ ทำให้ได้ว่าตัวประมาณของ β ด้วยวิธี BLUE มีรูปแบบเป็น

$$\hat{\beta} = (X'V^{-1}X)^{-1}X'V^{-1}y$$

v. สรุป

- โมเดลเชิงเส้น (linear model) มีรูปทั่วไปเป็น $y = a + bx$ ในทางสถิติสามารถเรียกรูปสมการที่มีค่าอิทธิพลต่างๆ อยู่ในรูปของผลบวกลักษณะนี้ว่าโมเดลแบบบวกสะสม (additive model) หากพิจารณาโมเดลเชิงเส้นในรูปของการประเมินอิทธิพลเนื่องจากตัวแปรอิสระ (independent variables) ที่มีต่อตัวแปรตาม (dependent variable) โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อสร้างสมการทำนาย (prediction equation) จะนิยมเรียกว่าโมเดลเชิงเส้นนั้นว่าสมการถดถอย (regression)

- โมเดลเชิงเส้นสามารถเขียนให้อยู่ในรูปของเมทริกซ์ได้เป็น $y = X\beta + \varepsilon$ เมื่อ y เป็นเวกเตอร์สุ่ม (random vector) ของค่าสังเกต, X เป็นเมทริกซ์ของตัวแปรอิสระหรือ incidence matrix หรือ design matrix หรือ dummy-coding matrix, β เป็นเวกเตอร์ของพารามิเตอร์ และ ε เป็นเวกเตอร์สุ่มของความคลาดเคลื่อน
- ในแต่ละโมเดลควรระบุข้อกำหนดให้ชัดเจน เช่น $\varepsilon \sim (0, I\sigma_e^2)$ แสดงถึง $E(\varepsilon) = 0$ และ $V(\varepsilon) = I\sigma_e^2$ หมายถึงค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนของประชากรมีค่าเป็น 0 โดยมีความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนเป็น $I\sigma_e^2$ เมื่อทราบข้อกำหนดของโมเดลทำให้สามารถหาค่าคาดคะเน (expectation) และความแปรปรวน (variance) อื่นๆ ของโมเดลได้ เช่น เมื่อ $y = X\beta + \varepsilon$ โดยมี $\varepsilon \sim (0, I\sigma_e^2)$ ดังนั้น $E(y) = X\beta$ และ $V(y) = I\sigma_e^2$ เป็นต้น
- การประมาณค่าพารามิเตอร์ของโมเดลเชิงเส้นเมื่อมีแต่อิทธิพลคงที่ (fixed effects) ที่กล่าวถึงในบทนี้มี 4 วิธีได้แก่วิธี OLS (Ordinary Least Squares), GLS (Generalized Least squares), ML (Maximum Likelihood) และ BLUE (Best Linear Unbiased Estimator) ตัวประมาณที่ได้จาก OLS จะมีค่าเป็น $\hat{\beta} = (X'X)^{-1}X'y$ ในขณะที่ตัวประมาณที่ได้จาก GLS, ML และ BLUE จะเหมือนกัน ได้แก่ $\hat{\beta} = (X'V^{-1}X)^{-1}X'V^{-1}y$ อย่างไรก็ตามในการใช้การประมาณค่าแบบ OLS ต้องการข้อกำหนดว่าความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนมีค่าเท่ากับ $I\sigma_e^2$ หรือไม่มี covariance ระหว่างความคลาดเคลื่อน หากข้อมูลที่ได้อาจไม่เป็นไปตามข้อกำหนดดังกล่าวควรใช้ตัวประมาณแบบ GLS, ML หรือ BLUE เนื่องจากมีการ standardize โมเดลด้วย V ซึ่งเป็นเมทริกซ์ความแปรปรวนของค่าสังเกต อย่างไรก็ตามตัวประมาณแบบ ML ต้องการข้อกำหนดที่ว่า การแจกแจงของข้อมูลต้องเป็น multivariate normal distribution ในขณะที่ตัวประมาณแบบอื่นไม่จำเป็นต้องมีข้อกำหนดนี้

บรรณานุกรม

- Henderson, C.R. 1973. Sire evaluation and genetic trends. pp 10-41. In Proceeding of The Animal Breeding and Genetics Symposium in Honor of Dr. Jay L. Lush. American Society of Animal Science, IL.
- Lynch, M., and B. Walsh. 1998. Genetics and Analysis of Quantitative Traits. Sinauer Associates, Inc., NY.
- Raymond, H.M., and J.S. Milton. 1991. A First Course in the Theory of Linear Statistical Models. PWS-KENT Publishing Company, Boston.
- Schaeffer, L.R. 1994. Course Note in Linear model. Guelph University, Guelph.
- Searle, S.R. 1982. Matrix Algebra Useful for Statistics. John Wiley and Sons, Toronto.

1. กำหนดให้

$$y = X\beta + \varepsilon, \varepsilon \sim (0, V)$$

เมื่อ $V = R\sigma_e^2$ โดย R เป็นเมทริกซ์ค่าสหสัมพันธ์ของความคลาดเคลื่อน จงพิสูจน์ว่าหากแปลงตัวแบบให้อยู่ในรูป $R^{-1/2}y$ แล้วจะได้ว่า $\varepsilon \sim (0, I\sigma_e^2)$

2. จงพิสูจน์ว่า $E(K'\hat{\beta}) = K'\beta$ และ $Var(\hat{\beta}) = (X'X)^{-1}\sigma_e^2$ เมื่อ $\hat{\beta}$ เป็นตัวประมาณแบบ OLS

3. กำหนดให้น้ำหนักแรกเกิดในโคจากงานวิจัยครั้งหนึ่ง มีข้อมูลดังตาราง

ID	Sex	Breed	BW
1	F	B	34
2	F	B	36
3	M	B	28
4	M	A	32
5	F	A	41
9	F	C	38

และกำหนดให้ตัวแบบของน้ำหนักแรกเกิดเป็น

$$y = X\beta + \varepsilon, \varepsilon \sim (0, V)$$

เมื่อ y เป็นเวกเตอร์ของค่าสังเกตน้ำหนักแรกเกิด, X เป็น incidence matrix, β เป็นเวกเตอร์เนื่องจากอิทธิพลคงที่เนื่องจากเพศและพันธุ์, และ ε เป็นความคลาดเคลื่อน โดยมีความแปรปรวนเป็น V โดยกำหนดให้

$$V = \begin{bmatrix} 10 & 1 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 10 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 10 & 5 & 5 & 5 \\ 1 & 1 & 5 & 10 & 5 & 5 \\ 1 & 1 & 5 & 5 & 10 & 5 \\ 1 & 1 & 5 & 5 & 5 & 10 \end{bmatrix}$$

- จงประมาณค่าของอิทธิพลเนื่องจากพันธุ์และเพศที่มีต่อน้ำหนักลูกโค ด้วยวิธี OLS
- จงประมาณค่าของอิทธิพลในข้อ i) อีกครั้งด้วยวิธี GLS
- กำหนดให้ $V = I\sigma_e^2$ จากนั้นทำซ้ำในข้อ ii) อีกครั้ง
- เปรียบเทียบค่าประมาณที่ได้จากข้อ i, ii, iii พร้อมทั้งวิจารณ์

v) คำนวณค่า LS-MEAN หรือ Least squares mean ของแต่ละเพศและแต่ละพันธุ์

vi) ตรวจสอบ estimability ต่อไปนี้

a) $\beta_F - \beta_M$

b) $\beta_A - \beta_B$

c) $LSM(breedA) - LSM(breedB)$

d) $LSM(sexF) - LSM(breedA)$

เมื่อ β_F, β_M เป็นอิทธิพลเนื่องจากเพศเมียและเพศผู้ และ เป็นอิทธิพลเนื่องจากพันธุ์ A และ B

ตามลำดับ LSM = Least squares mean

4. กำหนดให้

$$y = X\beta + \varepsilon, \varepsilon \sim (0, R)$$

เมื่อ y เป็นเวกเตอร์ของค่าสังเกต, X เป็น incident matrix, β เป็นเวกเตอร์เนื่องจากอิทธิพลคงที่, และ ε เป็นความคลาดเคลื่อน โดยมีความแปรปรวนเป็น R จงสร้างตัวประมาณค่าของ β ด้วยวิธี Maximum likelihood

